

и мѣ ꙗже земемо ѿ тѣхъ книги за раздаванїе по книжобници нека се казвѣтъ слово вѣжѣ по христїани.

Митрополитъ Скопскій господинъ нашъ кѣръ Гавріиль¹⁾ онъ рече ꙗже ꙗже поможемъ со благословѣ и ꙗже дадемъ нѣ гроша и дрѣзїи рекоха и мы хощемо помогнѣти кой со кѣ гроша и некой рече ꙗже поможемъ со кѣ грошъ дрѣзїи со кѣ гроша со кѣ дрѣзїи со кѣ гроша.

Тако рекоха и азъ . . . нахъ преписахъ и прѣтїа на типографїа Белоградска²⁾ и надѣю сѣ со помощїю пречтїа вѣцы и со православнихъ христїанъ³⁾ . . . надѣю сѣ да полѣчѣ желанїе того ради писахъ имената помощниковъ книжници сѣа.

Во пѣрвихъ помани Гдї архїепископа нашего Гавріїла, и неговъ архїдїаконъ Софронїа, и іконома папа Димитрій⁴⁾ и архїмандри Серафїма⁴⁾ и сакеларїа папа Константїи, ѿ Марковъ манастиръ игѣменъ Герасїимъ со дрѣзїини игѣмъ, Кѣчовишки игѣменъ Іеродѣи со дрѣзїи(н)и его ѿ Бѣланѣ⁵⁾ ѿ Покоеже Теодосїа монахъ . . . о Стѣпанѣ поп Димко . . . Васїїїи ѿ Драчов . . . о, Трпко ѿ Бѣланѣ. Трпко ѿ Дѣбри долъ, попъ Рїсто Паїновче, Петре ікмікчїа, Серафїимъ Янїоглѣ, попъ Кочо Трпковче, Георо Івановъ, ацї Димитїи Янїелковче, Димитїи Кѣчовичъ самарїїа, Кѣсто ікмікчїа, Кѣсто Гаврїлѣецъ мѣанїїа.

Нахїа Тетовска ѿ градъ

сакеларїа попъ Іаковъ, попъ Мїло, попъ Стѣпанъ, Гѣмо Прїзрѣнецъ, Дѣве сїмїїїа, Кѣзманъ дїакъ, Младѣнъ Пол-

¹⁾ За да успокои скопїани, които около 1830 год. се бунтували противъ грѣцкитѣ владїици и противъ самия Гавріла, който посѣгалъ на манастирскитѣ имоти, митрополитъ Гаврілъ говорѣлъ на населенїето съ своя грѣцки изговоръ: „Дзѣнамъ, и я сумъ бугаринъ, майка ми е бугарка, и нема да боравимъ на манастиротъ“. Той позволявалъ да се чете по бѣлгарски и по грѣцки, и поуспокоилъ скопїани. Неговиятъ архїдїаконъ Софронїи билъ бѣлгаринъ ѿ София. Срв. Иор. Ивановъ, Бѣлгаритѣ въ Македонїа, 2 изд., стр. 220.

²⁾ Въ рѣкописа подиръ думата христїанъ следва: и со Белоградскагѣ прѣтсїнгѣла кнїжъ Іванїїа. Тия думи сѣ ползували. Отъ тѣхъ узнаваме, че Пейчиновичъ много се е надѣвалъ на застѣпничеството на прѣтсїнгѣла Іоанїїа за отпечатване на книгата. Интересно и да се знае, кой е билъ тоя Іоанїїи.

³⁾ Попъ Димитїъръ билъ скопїанинъ, вдовецъ. Той се ползувалъ съ голѣма обичъ ѿ населенїето, което го изтѣквало за митрополийския прѣстолъ въ Скопїе, но патриаршията отблѣснала неговата кандидатура и пакъ изпратила владика грѣкъ. Срв. Н. Богданъ, Прїателскоїе писмо ѿ Бѣлгарина къ Грѣку. 1852 г., стр. 6.

⁴⁾ Архимандритъ Серафїмъ билъ тетовецъ. Поминалъ се въ Скопїе на 1848 г. Вж. по-долу гробнитѣ надписи въ Скопїе.

⁵⁾ Подиръ Бѣланѣ е стояло името на спомощницата Пѣлагїа монахїїа, което Кирилъ позаличилъ, но сѣ се чете.

Не е ясно да ли името на селото — Покоеже ще да се отнася до калу-герката Пѣлагїа или не.